

over et Beløb af 80 Kr., hvorhos man ved Lov Nr. 538 af 25. Oktober 1940 om midlertidigt Tillæg til Alders- og Invalidere-nydere har tilvejebragt Hjemmel for, at der i Halvaaret 1. Oktober 1940—31. Marts 1941 ydes et midlertidigt Tillæg til Alders- og Invalidere-nydere.

Efter at der saaledes er ydet de lavere lønnede Arbejdere og Rentenyderne en vis Kompensation for Prisstigningen, er der overfor Regeringen rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der ikke ogsaa bør gives en tilsvarende Kompensation for Prisstigningens Virkninger for de arbejdsløshedsforsikrede. Tog man her sit Udgangspunkt i Udgiftstallet for Oktober Maaned 1940, der udgjorde 3 167 Kr., vilde man komme til en Forhøjelse af Dagpengesatsernes Maksimumsbeløb paa 1 Kr. 40 Ø. for Forsørgere, 1 Kr. for Ikke-Forsørgere med under 8 Aars Medlemstid og 1 Kr. 20 Ø. for Ikke-Forsørgere med 8 Aars Medlemstid og derover. Rent bortset fra, at en saadan fuldstændig Regulering efter Pristallet paa nærværende Tidspunkt ikke vilde falde i Traad med Regeringens almindelige økonomiske Bestræbelser, maa man i hvert Fald af økonomiske Grunde vige tilbage for en saadan Ordning, der for Vinterhalvaaret 1940—41 vilde medføre en Udgift paa ca. 24 Mill. Kr., hvoraf Staten nødvendigvis maatte overtage en væsentlig Del.

Da Regeringen imidlertid maa anse det for paakrævet, at der ydes de arbejdsløshedsforsikrede nogen Kompensation for Prisstigningen, og da man i saa Henseende vil finde det rigtigst, at Kompensationen kom til at følge de paagældendes Forsørgerbyrder, stiller man Forslag om, at det tillades Arbejdsløsheds-kasserne at *forhøje Maksimumsbeløbene for Dagpenge* med et Beløb, der svarer til 25 pCt. af den Forhøjelse, der vilde være motiveret ved Oktober-Pristallet og derudover at yde de Medlemmer, der oppebærer Understøttelse som *Forsørgere*, et *Børnetillæg* paa 30 Ø. daglig for hvert hjemmeværende Barn, dog ikke over 1 Kr. 20 Ø. pr. Dag.

Til § 2 og § 3.

De Merudgifter for Arbejdsløsheds-kasserne, som en Vedtagelse i Henhold til Lovforslagets § 1 vil medføre, maa affholdes af Kasserne egne Midler. Dette betyder, at Udgifterne maa dækkes af vedkommende Kasses opsamlede Medlemsbidrag og det paa Grundlag af disse Bidrag beregnede Statstilskud i Henhold til Arbejdsløsheds-lovens § 13; hertil kommer for Fortsættelseskassernes Vedkommende det dem af

Arbejdsløshedsfonden i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 10, ydede aarlige Tilskud, der svarer til Halvdelen af den i det foregaaende Regnskabsaar udbetalte Fortsættelseshjælp. I denne Forbindelse bemærkes det, at de enkelte Fagforbund af deres Midler i indeværende Regnskabsaar regner med at yde et Beløb paa ca. 20 Mill. Kr. til Dækning af normale Kontingenter og Ekstrakontingenter i Arbejdsløsheds-kasserne samt til Brændselshjælp, Huslejhjælp m. v. til arbejdsløse Medlemmer; det forventes, at Fagforbundene ogsaa vil overføre Dele af deres Midler til Arbejdsløsheds-kasserne til Dækning af de Kontingentforhøjelser, som maatte blive nødvendige i Anledning af de forøgede Udgifter efter denne Lov.

I visse Tilfælde har man dog ment, at Statskassen burde udrede et direkte Tilskud til Dækning af vedkommende Kasses og Fortsættelseskasses Merudgifter, nemlig hvor det drejer sig om de vanskeligt stillede Arbejdsløsheds-kasser. Afgrænsningen af disse Kasser er ligesom ved Lov Nr. 425 af 16. December 1939 (jfr. Bemærkningerne til Lovforslaget, Rigsdagstidende 1939—40, Tillæg A., Sp. 2631) og Lov Nr. 128 af 30. Marts 1940 (jfr. Bemærkningerne til Lovforslaget, Rigsdagstidende 1939—40, Tillæg A., Sp. 3442) sket paa Grundlag af den gennemsnitlige Aarsfortjeneste og Ledighedsprocent i Kasserne, dog at man paa Grund af den som Følge af Prisstigningen hidførte Lønstigning har forhøjet Grænsen for den gennemsnitlige Aarsfortjeneste, der kommer i Betragtning, fra 3 000 Kr. til 3 200 Kr. Tilskuddet til de vanskeligt stillede Arbejdsløsheds-kasser og disses Fortsættelseskasser er fastsat til 70 pCt. af de Merudgifter for Kasserne, som en Vedtagelse efter Lovforslagets § 1 vil medføre, og med Hensyn til Fortsættelseskasserne er det i Lovforslaget udtrykkeligt udtalt, at Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 10, om Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden finder Anvendelse paa den Del af Fortsættelseskassernes Udgifter, som ikke dækkes af Statstilskuddet.

Saaftremt Kasserne udnytter den dem givne Adgang til at forhøje Dagpengesatserne og yde Børnetillæg, vil Tilskudsreglerne efter de af Arbejdsministeriet foretagne Beregninger medføre en Udgift for Statskassen, der kan anslaaes til ca. 7,8 Mill. Kr., hvorved bemærkes, at man ved Beregningen af dette Beløb er gaaet ud fra en Arbejdsløshed i Vinterhalvaaret 1940—41, der for de til Byggefagene hørende Arbejdere og Arbejds-mændene er ansat til samme